

[ROZBIEŻEĆ *vb pf*

3 pl m pers praet rozbieżeli.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Opuścić jakieś miejsce, udając się w różne strony [po czym]: Abowiem gdy Teby dobył Aleksander, jego żołnierze wszędzie po mieście rozbieżeli, biorąc i łupiąc, gdzie który czego dostać mógł. *PlutMKoch* 130.

Formacje współrdzenne cf BIEŻEĆ (Errata).

KW, (LWil)